

Røyrvikkraft AS

Innstrandavegen 293

5620 Tørvikbygd

Røyrvik 13.02.2012

NVE Konsesjonsavdelinga

v/ Bård Ottesen

Postboks 5091 Majorstua

0301 OSLO

Ref. : NVE 200804287 – ki/baso

Kommentarar til høyringsuttalar.

Fyrst generelle faktaopplysningar.

Eigar av gnr/bnr. 100/5 Røyrvik i Kvam har kjøpt og overteke gnr/bnr. 100/8. Kjøpet medfører at Magnar Tveit no eig fallrettane både til 100/5 og 100/8 , og at 100 % av fallrettane er eigde av aksjonærar i Røyrvikkraft AS.

Det er i fleire av høyringsuttalane vist til forliksavtale i Jordskifteretten mellom Kolltveit gnr. 96 og Røyrvik gnr. 100. Avtalen er og referert til i søknad. Dette er ein privatrettsleg og juridisk bindande avtale som gjeld uavhengig av vilkåra i ein konsesjon. Soleis skal det etter oppreinsking i kanal mellom Øyjordsvatnet og Vetlavatnet leggjast inn ein terskel på 71,25 moh. Dette inneber at reguleringa på Øyjordsvatnet vert mellom 71,80 og 71,25 moh i sommarmånadene, og mellom 72,00 og 71,25 i vintermånadene. Etter avtalen skal Røyrvik dekkja ein stor del av kostnaden med senking og flaumsikring av Øyjordsvatnet. Dette er under føresetnad at me får konsesjon, og vilkår som gjer det lønsamt å byggja ut. Når det og er avtalt 0,20 m lågare overløp på Vetlavatnet i sommarsesongen vert ein avhengig av noko regulering på Storavatnet for å få naudsynt magasin til å førebyggja flaum, sikra låg nok vasstand på Øyjord i haustetida, og få lønsemd i utbygginga. Storavatnet har mykje fjell og fast grunn i strandsona og toler noko regulering, samstundes går dei vegane som blir mest nytta i tursamanheng i liten grad heilt ned mot vatnet.

Turvegane i området er og nemnt i fleire skriv, dette er dels skogsvegar for bil og traktor, og dels enkle vegar som er laga for turbruk. Dei siste toler ikkje traktor eller liknande anna enn når det er god frost i bakken. Vegane er dels tilrettelagt av grunneigarar, og det er utført ein del dugnad. Vegane går i liten grad nær vatna, mest ser ein vatna på avstand mellom skog, og regulering vert lite synleg frå vegane. Det ligg ikkje føre planar om utviding av turløypenettet, men det kan vera mogleg å tilretteleggja for dette i samband med utbygginga. Mellom anna kan ei enkel gangbru over

dammen mellom Storavatnet og Vetlavatnet lett gje forbindelse mellom vegane rundt Øyjordsvatnet, og ein enkel traktorveg på sørsida av Storavatnet.

Til høyringsuttalane :

1. BKK Nett skriv at det ikkje er plass på linjenettet til ny kraft i Kvam Herad. Me stiller oss undrande til at eit småkraftverk i den størrelse me planlegg skal ha noko å seia for kapasiteten på regionalt linenett, då produksjonen nok knapt verkar inn på forsyninga internt i Kvam. Likevel har me forståing for BKK si kjensle av overordna ansvar. 420 kV linja Sima - Samnanger er under bygging, og det er vel mest eit spørsmål om tid før kapasitetsproblema er løyst. Kriteriene for midlertidig tilknytningsavtale er og tilstade, i og med at konsesjon og investeringsavgjer for regionalt linenett er på plass. Då me og må rekna med noko meir tid på sakshandsaming, detaljplanlegging, prosjektering og anleggstid, hadde det vore greitt å få eit tidsbilete på kva tid nettet eventuelt kan ta i mot ny kraft. Då vil me kunna utsetja anleggsstart slik at ferdigstilling kan falla saman med BKK sine planar.
2. Innstranda Grendeutval er positive til tiltaket, og me er takksame for oppmuntringa til lokal verdiskaping på lokale ressursar.
3. Kvam Kraftverk AS viser og til BKK Nett sine innvendingar. I tillegg krev dei ny nettberknings – analyse. Me har fått inntrykk av ei positiv haldning frå Kvam Kraftverk si side heilt frå fyrste kontakt tidleg i vår planfase. Dei krav og atterhald dei no kjem med er saklege nok, og me trur at me skal få til eit godt samarbeid og gode avtalar til felles beste, når ting fell på plass.
4. Grunneigarane på Kolltveit kjem med uttale om lag som venta. Me viser dels til det me har gjort greie for i innleiinga, og meiner avtalen dei har skrive under på gjev dei store føremoner i form av flaumsikring og betra drenering, som dekkjer godt opp for dei ulemper dei elles måtte synast å få. Me ser førebels ingen grunn til å forhandla fram ein annan avtale.
5. Hordaland fylkeskommune har ei utgreiing som tek litt tid å setja seg inn i. Vårt inntrykk er at dei særleg ser på tre område. Minstevassføringa var grunn til at NVE i 2006 kravde konsesjonshandsaming, NVE såg den gongen ikkje trong for forbisleppingsventil. I vårt arbeid med konsesjonssøknad har me fått ein ny rapport frå NVE og me har lagt denne til grunn for vår søknad om minstevassføring. Ved tersklar nedstraums kraftverket vert fisken sine kår tryggja. Etter den rapporten som me har funne om fisken her, kan sjøauere og villaks finnast her, men storparten av oppfiska yngel / smolt var avkom etter rømt oppdrettsfisk. Fisken ovom fossen har alltid greitt seg sjølv i lange turkeperiodar, og ein reknar og med jamt tilsig frå Vetlavatnet nedover i elva. Ål har me ikkje registrert i seinare år, tidlegare var her mykje av den, og me vil søkja å ta alle naudsynte omsyn. Fossen som er synleg frå fylkesvegen er stort sett turt skarv. Ved normal gjennomsnittavrenning renn elvestrengen under ein hellar på vestsida av elva der sag og kvernhus har vore lokalisert. Berre ved flaumvassføring vert fossen synleg, og nokre få dagar i året er den imponerende når den breier seg ut over alle skarva. Dette vil endra seg lite ved utbygging. Landskapet og friluftslivet har vore noko av det viktigaste me har teke med i våre planar, og skal heller verta betre tilrettelagt enn forringa av utbygging. Rett nok vert det ein del rot i anleggstida, men dette vert av mellombels art. Kulturminne og eldre bygningar vert ikkje rørt ved utbygginga, alle kvernhus, tufter av kvernhus, tuft etter saga, utløer m.m. vert som før. Mykje av dyrkajorda som me skal grava grøft gjennom, var utmark og beite fram til

utskiftning i 1864 /1865 og vart ikkje dyrka opp før rundt 1870 og utover. Utanom rydningsrøysar som stort sett er murt langs elva, og nokre utlør er det lite av kulturminne i eller rundt røyrgatetraseen. Gamle vegar vert ikkje rørt. Gravfunn på eigedomane er lokalisert langt borte frå utbyggingsområdet og vert ikkje påverka. For fossefall vil me vurderer å hengja opp reirhyller under bruene som kryssar elva. Mink er ikkje ein truga art, helst skulle den vore teken ut. Hegre har tilhald langs elva, og tek nok ein del fisk, men dette er å rekna som naturleg. Elles viser me til søknaden, som me meiner er godt og grundig arbeid, og tek dei omsyn som skal med.

6. Arne Tveit er kårkall på ein av eigedomane, 100/5 i Røyrvik og representerer truleg ikkje andre enn seg sjølv.
7. Kvam Herad har handsama saka og me oppfattar heradet som positive til vårt tiltak.
8. Naturvernforbundet i Kvam uttalar seg slik ein kan venta. Samanhengen mellom aktiv busetnad og drift i høve til kulturlandskapet ser dei bort frå, og dei overdriv verknaden av reguleringane, som berre sjeldan vert serleg store, og lite synleg i landskapet. Ved nedlegging av gardsdrifta vil ein derimot og missa beitedyra, landskapet vil gro att, og verdien i landskapet vert forringa.
9. Fylkesmannen i Hordaland. Me viser til søknad og det me har skrive innleiingsvis. Den påviste førekomsten av svartor vert ikkje rørt av tiltaket, svartor og svartorsumpskog er elles svært vanleg i området. Fossefallet hekkar helst på hyller over rennande vatn, og me vil gjera tiltak for å få fleire hekkande par langs elva. Minstevassføringa som me legg opp til er grunna i utgreiingar frå NVE, fisken brukar klara seg med langt mindre vatn i periodar med turke. Tersklane nedstraums kraftverket er naturlege av rullestein i elva, og har so langt verka fint. Forbisleppingsventil vart ikkje tilrådd av NVE ved førre handsaming, og me meiner dette vert ein kostnad som er for stor i høve nytteeffekt. Gassmetting i vatnet vil unngåas med riktig design på inntaksarrangement.

Kommentarane våre er diverre noko omfattande, og stort sett ei oppatttaking av det som står i søknaden, men me tykkjer einskilde ting må presiserast slik at det ikkje er mistydingar. Me vonar at NVE tek omsyn til alle sider i saka, og at me får ein konsesjon med levelege vilkår. Gardane våre og kulturlandskapet fortener grunnlag for busetnad og aktiv berekraftig bruk også i framtida.

Bård Terje Røyrvik

Magnar Tveit

Arve E. Kolltveit

Kjell Egil Berge